

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christ. Francisci Paullini, Ferrariâ-Thuringi, Rerum Et
Antiquitatum Germanicarum Syntagma**

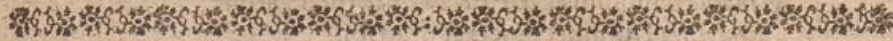
Paullini, Christian Franz

Francofvrti ad Moenvm, 1698

Justini Bartramii Pontifices Hillesheimenses metro vincti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44860

*Sis felix & fausta mea, Hilleshemia, Nutrix,
candida Te servet Pax, amor, atque salus!
Nulla salus bello: sit pax! sic omnia rident;
ex pace est bellum, quicquid in orbe vides.
Dum Pacem dico, bona singula diximus: ergo
sit pax vobiscum! plebs canat omnis: amen!*

JUSTINI BARTRAMII PONTIFICES HILLESHEIMENSES

metro. vincti.

Siva dedit nomen celebri vicinior urbi;
abs illa hæc *Hilleshemia* dicta fuit.
Ara sacrata Tibi Virgo Sanctissima, cujus
devotus cultor Rex *Ludovicus* erat.

Primus Rector erat fidus *GUNTHARIUS*, ædem
Cecilia atque aulam condidit ille sacram.

Saxoniam à veteri fermento purgat, & istam
in Domino firmat; sicque beatus obit.

REMBERTUS paucis, queis sedit, mensibus, implet
sanctum perfecti Præsulis officium.

EBO Rhemensis, Regi suspectus, & exul,
obtentio baculo rexit ovile bene.

Doctrinâ & vitâ præluxit in omnibus (uno
ut verbo dicas) irreprehensibilis.

ALFREDUM *Corbeia* dedit, Sanctissima Mater,
Pontifices inter Maximus ille fuit.

Basilicam à fundamentis exstruxit, & ampla
claustra suo sumtu condidit illa tria.

Afyvedense, *Salingstadense* atque *Affidiense*;
quodlibet ad leges est, *Benedicte*, tuas.

Adjecit redivus quantos: cuncta hic *Alefredus*
vivens & moriens fecit ubique bene.

Dat rursus *Corbeia* Virum pietate nitentem,
LUDOLFUM, sed mox desit ille Pater.

(Q)

I.

II.

III.

IV.

V.

Ut

- VI. Ut vix inveniatur Præfulum in indice nomen,
electus siquidem, non benedictus, erat.
Successit *MARQUARDUS*, pacis cultor & æqui,
quem *Nordmannorum* gens furiosa necat.
Quam pretiosa autem mors, pro Christo cecidisse!
næ, vitam qui sic perdidit, inveniet.
- VII. *Gandesta* templum *WICPERTUS* perficit, atque
Baptista Domini consecrat istud ibi.
Hic artis Medicæ gnarus, bona scripra reliquit,
judicium quibus ex cernis & ingenium.
- VIII. *Corbeja* ad *Wisaram* *WALBERTUS* filius, æquus,
fervens, & catus in religione fuit.
- IX. Imperii occurrit mutatio multa *SIGHARDO*,
ornatur templum hæc ara que sancta *Crucis*.
Auro suggestum puro vestivit, ubique
ejus in hac sancta splenduit æde nitor.
- X. *Gandestam* rursus condidit Venerande *DITHARDE*,
accipit ornatum Maxima Virgo suum.
Aurea in hoc templo cui tabula longa pependit,
distincta hæc gemmis, cara que valde fuit.
Æquos fecisti cives, equitesque fideles,
reddat ut obsequium par tibi quisque suum.
- XI. *OTHWINUS* Bergâ veniens benedictus ad Albim,
ornamenta ædi dat pretiosa sua.
Dat vinum certis quoque Fratribus ille diebus,
affert *Epiphani* Præfulis ossa *Pir*.
- XII. Plura dedit bona, villas, prædia pingua, cætum
defendens & amans dexteritate suum.
Est, *OSDAGE*, tui magnam *Algermissum* amoris
pignus: quid porro dextera larga tulit?
Jurgia multa ciet *Ganda* rixosa *Sophia*,
opponis clypeum, Vir Reverende, tuum.
Contra *Palligerum* validè tua jura tueris,
i nunc, & turbas, fæmina bella, move!
- XIII. Munera *GERDAGI* minus *Algermissum*, & amplum
est *Siprechtussum*, quæ dedit ille Deo.
Plurcula largitus, citius nisi parca necâisset;
sat tibi, quod fuerit sedulus atque probus.
Cum lacrymis præ lætitia tua mœnia vidit,
Roma, ante excessum, sicque beatus erat.

Quis, *BEERWARDE*, tuas laudes exponet, ubique
 inque choro atque foro gloria summa tibi.
 Es pius, es prudens, *Ottovi* carus amicus,
 consilio atque fide singula facta geris.
 Struxisti Sancto *Michaëli* splendida recta,
 insuper & tua lux luxit ubique bene.
 Antiquas lites tibi *Gandefiana* recoxit,
 at frustra, Juris tute Patronus eras.
 Ad tumbam demum miracula facta leguntur,
 vivus & extinctus Vir Reverendus eris.
 Misit *GOTTHARDUM* nobis *Hersfelda*, stupendum
 doctrinâ, vitâ & religione virum.
 Ille *Crucis* templum fabricari jussit in urbe,
 struxit & ad muros nobile *Mauritij*.
 Inque *salinis* cœnobium dat *Bartholomæo*,
 eximium atque aliud condidit *Halâhusii*.
Michaëlitæ verò dum consecrat ipse,
 à densa *Benno* plebe peremptus obit.
 Illius ad tumulum miracula multa coruscant,
 hinc Sanctos inter Roma locavit eum.
 Ardua molitur *DITMARS*, & ardua sanè
 vicissent, modò si vita fuisset ei.
 Sub saxo pacem nunc *Gandefiana* sacerdos
 invenies, fugiat mœsta querela procul!
 At quid tu decimas *Adelheidi* surripis amplas,
Dithmare, acceleras tute tibi interitum?
 Mox etenim factum hoc incendia maxima plectunt,
 in quibus urbs, ædes, summaque templa cadunt.
 Vindex ipse sui Deus est: vel munera nulla,
 seu da perpetuò, & linque cuique suum.
 Una domus fratres comprænderat hæctenus omnes,
 una dabat parçâ, quod satis, olla manu.
 Quàm bona certabant omnes certamina, justis
 vincti præceptis tunc, Benedicte, tuis.
 Sed rigor iste fugit: curtæ laxantur habenæ,
 accipit & centus & bona quisque suos.
 Hinc illæ lacrymæ! cessat communio, cessant
 antiqui mores, priscaque cura fugit.

XIV.

XV.

XVI.

XVII.

XVIII.

XIX.

Mutatur rerum facies: connixit *ASELMUS*,
Posteritas cuius mollitiem reprobat.

Sedulus in cunctis, infaustus in omnibus ille,
adversum sensit semper habere *DEUM*.

Immenso extinctam vult adem condere sumtu,
ast vano nisu, dum struit, ecce ruit.

Non est successus, non est benedictio, cernis
& palpas laesi signa tremenda *DEI*.

XVIII.

HEZILO disjecit molimina grandia *Aselmi*,
struxit & ad normam, Sancte *Alefrede*, tuam.

Affurgunt muri, turrita cacumina templi,
& nitor & facies splendida cuique suus.

Argento & gemmis Ecclesia vasta coruscat,
artificesque suos angulus omnis habet.

Accipiunt *Petrus* & *Paulus* sua commoda tecta,
in quibus ara *DEI* est, & sacer ignis erit.

Creverunt & opes, irritamenta bonorum,
nam puris animis omnia munda manent.

Victus, vestitus largè promuntur egenis,
pascitur in membris sic *DEUS* ipse suis.

Omnia nunc rident, & vix formosior urbs est,
cinxit eam pietas, pax, amor, alma salus.

Cessit *Mauritius* Sanctis in monte puellis,
noctes atque dies quæ modulantur ibi.

Scandala sed propter mox longè transtulit illas,
substituens Fratres, qui *canones* crepitant.

Singula præclare & fastis dignissima, turbas
si modò vitâsles, *Hezilo*, *Goslarix*.

Sed labi humanum est, veniam miserere meretur,
referunt lacrymæ crimina cuncta tuæ.

Vox postrema Patris: *Fratres*, mea corcula, nati!
ut bene sit vobis, vivite pacificè!

Antiquam juxta *canonesq;* reducite vitam,
reddite constanter vincula vestra *DEO*.

Sunt ea paupertas, mens casta humilisque, referta
obsequio: his gradibus vadimus ad Superos.

Dixit: & in cælum suspirans lumina clausit,
& bona distribuit singula pauperibus.

XIX.

Ex *Alvenslebiis* *UDO* surrexit ad ensen
& baculum, dignum prædico laude Virum.

Ipse

Ipse suæ sortis faber est, quia Cæsari adhæret,
 concitat in pectus arma Virosque suum.
 Post ictus sapiens tranquilla in pace quievit,
 felix qui Domino vixerit atque sibi.
 BRÜNINGVS prudens Princeps, & Pastor amandus,

XX.

imperii cunctis omina fausta dedit.
 Ast anno quarto cathedramque mitramque pedumque
 linquens, mancipii pondera magna sui.

Bartholomæani claustrum se fecit alumnum,
 hymnis & precibus nocte dieque vacans.

Urbs illi carcer, verum hæc paradus eremus:
 solus, si bene vis vivere, vive tibi.

Scriptisti, insignis BARTOLDE, volumina multa,
 in quibus ingenium cernitur atque labor.

XXI.

Cænobia ad veteres leges ubicunque reformas,
 sexum intra cellas fœmineum cohibens.

Bartolsrodensis primus fundator & altor,
 quod *Maria Magnus* deinde novale vocat.

Hospitium fuerat *Ringelheimense* sororum,
 accipiunt Fratres nunc, *Benedicte*, tui.

Primus Præfectus Vir dignus laude *Rudolfus*,
 filius hic Sancti num *Michaëlis* erat?

Suscepit oblatos BERNARD invitus honores,
 maximus est animæ (credite) cura labor.

XXII.

Elevat ex tumulo Venerabilis ossa *Gothardi*,
 & facit abs ejus nomine cænobium.

Sanctis adscribi curat: miracula fulgent;
 confluxus populi quantus in urbe fuit!

Non est mendicus, sua qui non munera ferret,
 & plebis muri vix capiunt copiam.

Wintzenburgensi *Hermann*o cum conjuge cæso,
Pileolus tubitò huncia læta tulit.

Heus, *Bernarde*, inquit, vin' tu jam ducere ronchos?
 surge, & abi: *Wintzen-burg* sine fraude tuum est.

Hermannus cecidit! cecidit simul illius uxor!
 i, propera festim, & jura tuere tua.

Vix dictum factum: sic *Hillesheimia* castrum
 cepit, adhuc servans in ditione sua.

Ille Diœcesi *Ringelm* incorporat, atque
Onolsburgum, quod Præpositura fuit.

(2) 3

Ille

XXIII.

Ille sui juris defensor acerrimus, ille
 dirupit telas, *Gandesiana*, tuas.
 In senio visû privatur, at impiger ille
 ad lætum lethum sedulus usque manet.
Gotthardus Fundatoris sibi corpus & ossa
 asservans, requiem jugiter optat iis.
 Prædecessoris *BRUNO* vestigia calcans,
 instaurat templa & castra ubicunque sua.
 Bibliothecam auget, dans ornamenta cuius
 regali prorsus magnificâque manu.

XXIV.

Instituit sacrum quoque festum *Nativitatu*,
 Alma *DEI* Mater, Sancta *Maria*, tibi
 Gentis delictum est, & splendor maximus urbis,
HERMANNUS, Cleri gloria, plebis amor,
 Quem *Cæsar Fridericus* amat, quem diligit omnis
 ex animo sexus, cui pia turba faver.
 Fidus mæstarum Pater & Tutor viduarum,
 à cuius facie nullus abibat inops;
 Cunctis instituit festum ille *fidelibus*, atque
 ædem *Gandesie* cernit in igne sacram.
 Atque reedificatam rursus consecrat illam,
 & *Blasio* templum dedicat ille suum.
 Turba Diœcesin ferro vastabat & igne
 perdita, sed quam mox arma Virique fugant.
 Ille *Palæstinam* sanctam *Solymanque* salutans,
 cerneret ut purâ mente sepulcra *DEI*.
 Naufragus arrepro licet assere fortè redemptus
 perrexit sudans, alfit & omne tulit.

XXV.

In *Latium* tandem fessus miseratque reversus,
 puram animam Domino reddidit ille suo.
 Imperii turbas inter multasque procellas
 inconcussa stetit mens, *Adaloge*, tua.
 Prudens & simplex, tibi lex & terminus unus,
 summa *DEI* cura est, atque salus hominum.
 A *Salome* affectas Comitatum *Dasseliensem*,
 verum consilium disjicit ille *Leo*.
 Ast *Homburgensis* geminam tibi vendidit arcem,
 quæ *Lauensteinium* & splendida *Grena* fuit.
Brunsvrigum oppugnans sociusque comesque *Philippi*,
 at bene qui latuit, vixit & ille bene.

Mi Præsul *BERNO!* vix Te studiosior ullus,
prædicat id populus; pulpita, templa canunt.
Præposituram tu reddebas *Goslariensem*,
splendori veteri restituensque tibi.

Auspice Te fastis Sanctorum inscriptus aperte
Bervyardus, cathedræ gloria sancta suæ.

Infestas etiam *Brunsvigum* cum *Thiderico*
& *Wittikindo*, alt aulus inanis erat.

CONRADUS primus Juris defensor & æqui,
reliquias templo & maxima dona dedit.

Plura daturus, eum citius nisi fata vocassent
Herbipolim, miserè mox is ubi perit.

Hundius & *Reinsten*, quem castigarat utrumque,
cudunt consilia in sanguinolenta caput.

Ille Comes fuerat Regis fidusque Sacerdos,
cum sanctè ad sanctum vaderet ille soluta.

Posset, si modò *Brunsvigensta* bella fugisset,
nunc melius famæ consuluisse suæ.

In quamam *HARBORDUM* tristissima fata referrent
tempora, præ luctu nemo referre potest.

Ampla Diœcesis vastata & perdita tota,
ludibrium populi & fabula plebis erat.

De sceptro inter se certarunt *Otto*, *Philippus*,
O quantum schisma hoc Imperiale fuit!

Quod nimium videre, *Harborde*, fuisse *Philippo*,
hæc est interitus unica causa tui.

Ah! *consummatum* est! hæc ultima linea rerum:
ô mores hominum! ô ferrea fata DEI!

Verùm candidior redit hora, Deusque placatur,
qui largâ dextrâ reddidit omne tibi.

Mæstos & miseros semper fiducia servat,
nescit enim Dominus deseruisse suos.

SIGFREDUS benefactor erat tutorque suorum,
Fratribus & templis qui bona multa dedit.

Ille bonæ mentis radios diffudit ubique,
cottidiè Phœbus splenduit iste recens.

Auxilium tulit afflicto viresque *Philippo*,
milite cum *Brunsvich* cingeret ille suo.

Sanctus at *armatus* visus defendere muros
Auctor, & hinc quò se proripit ista manus?

XXVII.

XXVIII.

XXIX.

Indulfit

XXX.

Indulfit veniam *Ottoni* Regi morienti,
 qui sua fens multum crimina fassus erat.
 Et testamento subscripsit Principis æquo,
 laudes perpetuò ejus in orbe manent.
CONRADUS rerum sacrarum fautor & autor,
 fundat & instaurat cœnobia, atque juvat.
 Castra sua atque aulam reparans, bona multa suorum
 auxit, familiæ consulitque suæ.
Falckenberga tuam laudabit, Maxime Præsul,
 curam, laudabit *Winhusumq;* tuam.
 Et *Willinghusum*, *Maria* & quoque *Magdalena*,
 queis vitam & dotem dextera larga dedit.
 Quantum mendici Fratres coluere Patronum,
 à Te structa illis qui duo claustra tenent.
 Providus in cunctis, & circumspectus ubique,
 & bonus usque tuis, atque beatus eras.
 In cineres nisi quòd collapsam videris urbem,
 hic quantus luctus cordoliumque fuit!
 Cuncta cadunt modò non, æquantur summa profundis,
 & tantum superest sola *capella crucis*.
 Consilium præsens faciens *Franciscus* in urbe,
 Fratribus indixit multa statuta suis.
Elisabetha quoque tu miracula probasti,
 quærens, num verè singula facta sient.
 Hospitium tandem tibi *Schonoviense* ministrat
 cœnobium; hoc corpus condit & ossa tuum.
 Denuò schisma sacrum faciunt *Heinricus* & *Hermann*;
 hic intrusus erat, ille vocatus erat.
Heinrico tantum est *Wintzenburgense* superstes
 castrum, ast *Hermannus* cætera cuncta tenet.
 Fas & jura favent *HEINRICO*, præsidiumque
Hermannum contra Papa spopondit ei.
 Inque Diœcesin læsum sine fraude jubetur
Heinricum *Heinricus* restituisse suam.
Hermannus passu Romam properante cucurrit,
 hujus ut edictum tolleret arte suâ.
 Judicis ast Papæ mansit sententia firma,
 & fractæ vires sunt, *Herimanne*, tuæ.
 Causa triumphavit bona sic, rerumque potitus
Heinricus, magnâ dexteritate regit.

XXXI.

Cum

Cum Monachis monachæ vixerunt hætenus uno
 sub tecto, quæ res scandala multa dedit.
 Sic non instituit *Benedictus*, nec *Berevvardus*,
 ergo prunas à stramine Papa locat.
 Cautius ut posthac & relligiosius illi
 vivant, & *Michaël* sit sine labe bonus.
 Ad portam est festiva dies celebrata *latinam*
 prima *Joannus*: quæ cura *Joannis* erat.
 Hic passim decimas, fundos, bona multa coëmit,
 quæ inter *Peyna* etiam litigiosa fuit.
 Oppugnant *Brunsvigenses* nunc undique *Peynam*,
 quæis tulit insignem ex fœdere noster opem.
 Antistes verò ficto sub schemate certans
 clandestina inter consilia omne gerit.
 Adversum sociis quod sit, *Peynensibus* autem
 utile; nam cincti nil nisi verba dabant.
 Mortis & æternæ memores, *Pia Virgo*, salutis,
 reddimus hanc arcem atque omnia nostra tibi.
 Tu sis nostra hæres, hoc Tu patrimonium habebis,
 sola Tibi soli *Peyna* dicata manet.
 Solvitur obfidio: *Albertus* non senserat astum,
 quò tamen auditò, bella renata citò.
 Fallacem totus crudeliùs ibat in hostem,
 interea Antistes *Hillesianus* obit.
 Ut Comitatus ei post salvus & integer esset,
 electus *Frater* Duxque Caputque suus.
SIGFREDUS multo captivos ære redemit,
 addens *Empenam Sarstediumq.* sibi.
 Illa hodie *Gronau* dicta est; certamina multa
 cum *Brunsvigensi* gessit ubique Domo.
 Claudicat in partes anceps victoria utrasque,
 quicquid sit, bello (credite) nulla salus.
 Felix, qui poterit pacis cognoscere fructus,
 & pace in multa vivit obitque piè.
 Proque renitente urbe est arx *Stürvvaldia* structa,
 pellat at *Heinricus* vim furiosam hominum.
 Justis *Heymbeccum* capit aræis, urbis & unam
Boklemii partem comparat ære suo.
Dasselium lites peperit: sibi vendicat istud
Heinricus, feudi præterito Domino.

(R)

XXXII.

XXXIII.

XXXIV.

XXXV.

Fas

XXXVI.

Fas & jus *Corbeja* suum defendit, & æquo
obento *HEINRICVS*, quæ facienda, facit,
Ardenti tandem procul hinc est febre peremptus,
vita bonâ est, ejus clausula quando bonâ est.
VVoldenbergensem Comitatum tradidit *OTTO*,
postremus Gentis sirculus iste suæ.

XXXVII.

Agmen prædonum exditque fugatque, secundam
Boklemii partem subjecit ære sibi.
Emit *Lutteram* ad prærupta cacumina montis
Vrsini, templo dans bona plura sue.
Ejus & inventum sacrum *Missæ aureæ*, fecit
ille dies sanctos, *Elisabetha*, tuos.
Brunsvigensi *Heinrico* Schaumburgensis *Erius*
oppositus, proh! quàm flebile schisma fuit.

XXXVIII.

Urbes & pagi vastantur, diripiuntur,
luctus & lachrymas angulus omnis habet.
Quas inter turbas *HEINRICVS* abire volebat,
autor at illarum morte peremptus obit.
Hinc optata quies: multarum commoda rerum,
Heinrici felix imperiumque fuit.
Præfuit ille bene, & sapienter profuit ille,
& festum *Christi corporis* instituit.

XXXIX.

Schattlandus, monachus mendicans, iste *IOANNES*,
arduum ad hoc manus totus ineptus erat.
Accedens subito vult cernere *bibliothecam*,
ostendunt *clypeos*, arma *Virosque* suos.
Hæ sunt *Pandectæ*: hæ sunt magna volumina nostra,
omnis in hoc codice est forsque salusque tua.
Territus ille fugit Romam, spartamque relinquit;
suetus enim vitæ desiderique suæ.

XL.

Nobilis ascendit cathedram de Monte *GERHARDVS*,
lux Cleri, & populi Gloria rara sui.
Vilis erat persolla, & totus homuncio parvus,
doctrinâ præstans ingenioque gravis.
Nobilium furum compescuit ille furorem,
clarum pugna facit *Dinckleriana* Virum.
Ille *catenatum* quæ *Magnum* ceperat, atque
plures ex lecta Nobilitate Viros.
Gratus pauperibus dat plurima munera, rectum
aurò contexit, Virgo beata, tuum.
Inque *Diocesi* faciens munimina tuta,
impensis struxit post tria castra suis.
Sed placuit *Padebornâ* substituisse *IOANNEM*;
exarsit bellum (proh dolor!) inde novum,
Hojanus quò victus magnâ clade recessit,
inde *Diocesi* quanta ruina suæ!
Attendas, quæso, nostra *Hillesheimia*, fabor
sincere tecum, cum tua res agitur.

Nonne tibi semper fatalia bella fuere,
 semper enim facta es pauperiorque minor.
 Bello nulla salus est: bis te quippe, *Ioannes*,
 tot captis caesis, terga dedisse scio.
Eckhardum sed cur in vincula tradis ab *Hamié*,
 clarum candore & religione Virum.
 Ille perit, perit simul at tua gloria, factum
 hocce nec insigni suspitione caret.
 Facundâ poteris quam non detergere linguâ,
 nam *niger es*, *niger es*, tu *niger* atque manes.
 Succedat *MAGNVS*, Dux Saxoniae inferioris,
 & videat, num te major is esse queat.
 Ansa salutis adest: renovantur bella, querelæ
 augentur, miserè Pastor ovisq; perit.
 Devotus civis faciens Collegia sacra,
Gosfredus, leges has dedit ipse suis.
 Corde manûq; illi omnes orent atque laborent
 & maneat servi perpetuò Domini.
 Auxit *Nudipedum* cœrum *Fridericus*, ita omne
BERNARDO nato traditur Imperium.
 Fit custos Fratris, felicitet omnia? rexit
 hic gentem summâ dexterrate suam.
 Dissidium illi ac *Wilhelmo* fecere *salina*,
 ambobus nuper quas *Lyneburga* dedit.
 Formosam tandem *Mechsildem* duxit, & casem
 cum baculo affini reddidit ipse suo.
ERNESTVS venator erat, non Pastor, ovile
 vix curans, catulos pascit equosq; suos.
 Cœnobium fertur tamen instaurasse *Gothardi*,
 hoc est, quod dignum laude peregrinere.
 Ob pugnam infaustam cum Brunsvigen sibus actam
 enecuit tandem mœror & angor eum.
 Schisma novum faciunt nobis *HENNINGVS* & *HERMANN*:
 hic cessit, motus nascitur inde recens.
Balthasar Antistes *Sverrinò* inducitur, illi
Peynam dant, ubi cum Præposito latuit.
Henningo castrum dant *Stürvaldense* fideles
 cives, in quo tuac tutior ille fuit.
Balthasarum tandem sua spes delusit hiantem,
 cogitur ad caulam sicce redire suam.
 Vicit! io vicit! pietas *Henningis*, eandem
 pax compensârunt largiùs atque salus.
 Principium, *BARTOLDE*, tuum bene ferret, & ausim
 dicere, felix est: sed medium tepuit.
 Ergo tibi placuit temere irritate *Leonos*?
 optima pax rerum prosperiora dabit.
 Parce, precor, ferro, quorsum in tua viscera scœvis?
 tene jurat corpus dilaniâsse tuum?

XLI.

XLII.

XLIII.

XLIV.

XLV.

- Sat casum est: magnis potior pax mille triumphis;
 pax redeat, laus sit, quodū redierit, Deo.
 Crevit amor Patris, & patriæ concordia crescit,
 dat pax Justitiæ basis multa piæ.
 Cœnobium instauras *Ringelheimense*, reformas
Nudipedes fratres, quos *Lynceburga* fovet.
 Augiæ stabulum *montem* purgasq; *Georgi*,
 & facis ex voto, quæ facienda tibi.
 Sed *Rottenburgum* tandem tibi lumina claudit,
 & servat cineres optima *Ferda* tuos.
- XLVI.
 ERICVS primò statim annò sponte resignans,
 sacrum Germano linquit ovile suo.
 Ille *Monasteriensis* Episcopus omnia justè
 atque piè faciens, nomina summa meret.
 XLVII.
 Verum ego quid de Te dicam hic, infausste *Ioannes*,
 jurant in mortem cuncta elementa tuam?
 Quis varios casus, quis tot discrimina rerum,
 & mala quis poterit dicere cuncta tua?
 Annales referant *Hillesheimensia* bella hæc,
 volvat eos, si quis singula scire velit.
 Saxoniam ergò tuam repetens atque arva paterna,
 tradis *Balthasaro* lampada *Merlenio*.
- XLVIII.
 Ambitiosus homo, titulos & munera captans,
 instabilis semper manet in officio.
 A nobis abiit *Constantiam*, ubi ille caballo
 delapsus morbo mortuus attonito.
- XLIX.
 OTTONE M Paulus sublimi privat honore,
 quid causa? fuerit religionis orsus.
- I.
 Hic *Valentinus* TEVTEBIVS usque studebat
 omne Diœcesi restituisse suæ.
 Sed nihil effecit; condit *Moguntia* corpus,
 spiritus aut cœtu tider in angelico.
- LI.
 Reddita Peyna tibi FRIDERICE, sed est breve tempus,
 quod vivis, fumus; somnus & umbra fumus.
- LII.
 BURCARDVS bonus est, & si fortuna dedisset
 pondus consiliis, optimus ille forer.
- LIII.
 Cœtum claude tuum, Dux Maxime, sit benedictum
 principium Imperii & finis ubique tui!
 ERNESTVS vivat! quoque Tu *Hillesheimia* vivas!
 & videas multos, sed sine nube, dies!

Sic ego *Iustinus* scripsi *Bartramius*; atque hæc
 obsequii & fidei symbola sunt mei.

Distortis pedibus vadit mea Musa, sed omnem
 defectum supplet mens sine fraude bona.

Saxoniam nostræ Rectores Saxo recenset:
 si satis est, bene! sin, tu mihi fac melius.

ACTA